

пріятель Іоанна Асѣня, у кого-то и се запрѣ да си почине нѣколко дена. Но тукъ му бѣше отсѣдено да сврѣши свои-тъ дѣятеленъ и изобиленъ съ много подвизи животъ. Чинъ погребенія изврѣши подъ него тогавашни Българскіи патріархъ Іоакимъ II.²⁰⁾ Това се случи въ 1237 год., а двѣ годинѣ послѣ, Сръбскіи краль Владиславъ съ голѣми просби измоли Іоанна Асѣня да отдаде на Сръбска-та земя мощи-тъ на неина Великъ светитель. Въ 1239 год. тѣ быдохъ изнесени отъ црква-та Св. Четыредесетъ и съ голѣмо тържество быдохъ прѣнесени въ Сърбія, гдѣто ги поставихъ въ новосъздаденіи тогава мѣнастырь Милешево (въ Херцеговина).²¹⁾

Игнашіи. Той е светителствовалъ въ врѣме-то на Българскіи царь Константинъ Тѣхъ, който е царувалъ до 1278. Това го знаемъ отъ слѣдующи-тъ бѣлежки, които се намиратъ въ двѣ старо-Български рѣкописи: *въ лѣто 6781 царьсшвоюущу благовѣрному царю Константину и сыну его обладающу въсѣми Българи и при патриарсѣ Игнашіи Българомъ зачеся и свѣршися шестраевангелъ сѣи пошъщаніемъ и цѣбноѣ пресвишера Драгане, писаны же сѣшъ въ Цариградѣ Тръновѣ.*²²⁾ Тази бѣлежка е писана слѣдователно въ 1273 год., отъ Р. Хр. друга-та, е отъ 1277: *списа ся въ лѣто 6785 и свѣшѣмъ и прѣвысоуѣмъ цари Констаншинѣ и цар*

²⁰⁾ А егда приде къ свату своему Іоанну Асѣню краю въ градъ Терновъ, пріятъ его съ радостію съ патріархомъ Іоакимомъ. Пришедшу же празнику св. Богоявленія въ навечеріе святому Саввѣ повелѣша службу совершити и освятити воды, ею же окропи краля и люди. По праздницѣ не много обѣтъ болѣзнь святаго и проразумѣ отшествіе свое. а. Рачъ II, 347. —

Животъ св. Савва въ Гласн. VIII.

²¹⁾ Сборникъ Гильфердинга стр. 309.

²²⁾ Тази бѣлежка се намира на едно рѣкописно Евангеліе, което профессоръ Григоровичъ е видѣлъ у прежнии Австрійски Консулъ въ Солунъ, Михановичъ. виж. Очеркъ Путеш. по Европ. Тур. стр. 183; — Грамота патріарха Каллиста Палаузова 11. —